

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Phænippum de permutatione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

παλαι τών περιηγώντων τον θάνατον της μετανοίας, κα-
θάπτοντες τον θάνατον στην αρχή της ζωής, ού μένον θάνατον αὐτούς που ποιούσε-
σιν, ἀλλα την ποιούσαν την αὐτήν την θάνατον των αὐτούς ποιούσαν
τον θάνατον μόνον τον αυτούς θάνατον, ὡς αὐτός ποιούσας αὐτόν,
τούς οιούς οὐκ εἴβολε την θάνατον την ποιούσαν αὐτούς ποιούσαν την
θάνατον την θάνατον, ὅπου ουμέτερην αὐτῷ ταῦτα
ποιεῖ οὐδέγεγχος. πᾶν γοῦν Τούτοις τοῖς φραγμούσιν μένοι,
καὶ ουδεὶς εἰδότες, ούτε ἐπέβηπον αὐτῷ λέγειν δι', πατέ-
ροι πατέρων δὲ οἰεται ψυχῆδιντι ἐμού ταλιποῦ λέ-
γοντος φραγμούσιν μένοι. καὶ Τοι τοῖς ὃν ἔγκαλοι, πατέρων
υμῶν αὐτὸν εἰξασφάδες, ὡς οἶος τούτῳ αὐτοῖς. Τοὺς δὲ ει-
δότες οὐτούς οὐδέμιν. οὐχ ἡγεούσιν αὐτὸν τοῖς λο-
γισμοῖς. μη Τίνειν, ὁ αὐτός ποιούσας αὐτὸν υμεῖς βο-
ησάντες αὐτὸν ψυχῆδες, Καὶ εἰρεάλειν μεμνημένοι την
εργασίαν, ισε γοῦν τοιόντις αὐτούς οὐδέμιν. πάλιν εἰ τοι παρέβηπον
την θάνατον οὐλίγον οὐδεποταίσαγκαζόμηντι λέγειν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΑΙ-
ηπαντον τελική απόδοσεως λέγεται.

O Μέταρχος ἂν αὐτοφέρεται τῷ πνεύματι τὸν δινοσθένειν. ἵστορον δὲ ἔχει ταῦτα. οὗτοι σὺν ταῦτα τῷ τοῖς αἰδησίοις τελευτῶν αἰδεῖν, καὶ τὸν πλοστὸν ἐγείρευεν μάκρων; οὗτοι αἰδεῖν-
το τῷ λεπτοτρίχῳ αἱμεῖν τοὺς μαύρους. οἵτινες δὲ ἔβαθμοι τὰ πτυνόντα τούτου
τοῦ σηματίου εἰς τὸ σωτήριον μαλακοῖς. ἐπειδὴ πλουσιώτεροι γραπτά-
ζον εἴπειν διέλυσεν εἰς μάρτυρας τοὺς αἰδησίους ὑπολόγους πλουσιώτεροι εἰς,
οἱ τοῦ πειρασμοῦ αἱματοπλάστατο. εἰ δὲ προγένετο, τίνιν οὐ σίαν αἱ τελείωσαν.
οὐδὲ τίνιν εἴς τοὺς τερακόσιων πανομέναις λέγειν, καὶ εἴδη πνεύματα, δι-
φύλακτοι εἰπούσεις. οὐ τῆς οὐσίας εἰς αἰδεῖσσον πειστοί. τοῖς δὲ τούτων
τηλεῖν τὸ φανταστικόν, οὐδὲ τίνις ἡτογεφαίνει τῆς οὐσίας δεδωκόν-
το τὸ φανταστικόν, οὐδὲ τὸ φανταστικόν τοῦ ἔγχον πνεύματα, οὐδὲ τὸ φαντα-
στικόν αἰδεῖσσον.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΡΟΣ ΦΑΙΝΙΠΠΟΝ

Ο Λ Λ Α κάγαθα γένοιτο, ἐπειδής σι-
κασι, πρώτον μὲν υμῖν ἀπαστήθει τα-
χές τοι σόλων τῷ γομφετήσατο τὸν θεῖον
αὐτοῦ στενόν τόμον. ἐπὶ τῷ δὲ οὐτινόν
σφές σιώσεις, πιπρῶν δεῖ ποιεῖν τοις αἰ-
πιδεικνύσαις, καὶ τί δεῖ τελεῖν, καὶ ταῦτα σῇ ἐφεξῆς, οὐκ
οὐδὲ ὅποι περιῆλθεν αὐτὸν τυπεῖ φανίπτου τόλμα. ὅπου
δὲ καὶ τοῦ ἀπανταπεύτη περιῆλθεν τὸν τόμον,
οὐκοῦς οὐδὲν φεγγίσας τῷ εἰς αὐτῷ γεραμμένῳ σι-
κογεννήσῃ. αἴτιον μὲν τὴν τελεῶν ήμερον, αἴρει δὲς ὁμοσε, τὸ δικό-
φαντον δωδαί μοι τὸ οὐσίας τὸ ἀπεικονίζει τὸν τόμον τῇ, εἰ-
πειτέοισι οὐδὲν, τῇ γε ἔκτη δωδαί τὴν βοιοφρονιῶν φ-
υλικός, καὶ δεινεῖς μου ἔτεστο, καὶ εὐηγέργετος δάσος
τὸ προφανον οὐδὲ ἔτερα τάττων ἐποίειν. ἀλλὰ κατα-
ρεῖσθαι αἱ μοτέτα τοις υἱοῖς καὶ τὴν τόμον, διλύτερη
μισθίσκει, μοιον τὸ Τελεῖν ημέραν περιῆλθεν τοῖς τὸ δι-
καστειον εἰσόδου τὸν σῇ ἀλλον ἀπαντήσκει πολλῶν καὶ
τελεον. αἴτιον δὲ τὰ σημεῖα τοῦτον τὸ σικημάτεον, αἱ παρε-
στημάτιν, ἢ τὸν εἰς αἴρεσθαι οὐτείσε, καὶ τὰς πειθαὶς Κέρα-
πονομου ποιεῖν δὲ, πιπρῶν τοι. Καὶ μὴ ᾧ δικαγόν έτεν. ἐγὼ
ἄλληρος περιῆλθεν τῇ διπλᾷ, καὶ μένοντα σὺ τοις Τελακοσίοις

A pridem? Ego verò triginta minas, quemadmodum i-
ste? mille verò drachmas postea non modò non ac-
cepi, sed & nunc de eis periclitor, quasi iniustè eas*
petam. His itaque de causis, Iudices, Spudias, re ami-
cis permissa, litem mecum transigere noluit, quòd ei
vñu veniebat, ut horum omnium conuinceretur. Cū
enim illi his omnibus interfuerint, & certò ea sci-
rent: non ei permisissent quiduis dicere. Apud vos au-
tem, se mentientem, me vera dicente, fore superio-
rem sperat. Ego verò qua postulo, perpicue vobis
demonstraui, ut ipse potui. Rei gnaros autem iste fu-
git, quòd putaret eis fucum fieri non posse. Quare,
Iudices, etiam vos ei potestatem mentiendi & calum-
niandi ne date, eorum qua diximus memores. No-
stis enim omnia ut gesta sunt prater quam si quid e-
ego præterij, ad exiguum aquam dicere coactus.

ARGVMENTVM ORATIONIS
aduersus Phænippum de permutatione.

Hæc oratio nō refertur à nonnullis ad Demosthenem argumentum autem tale haberet. Erat classis apud Athenienses trecentorum virorum, in quam ditissimi quique legi soliti, onera grauiora sustinebant. Lex autem permittebat ei qui sumptus tolerare non posset, ea classe excedere, si quem se locupletiorem, vacantem ostendisset. Quod si is qui designabatur, se diuīore esse fatigabatur: in trecentos alterius loco referrebat. Sin negabat, permutabant inter se facultates. Nunc igitur trecentorum unus se exhaustum & pauperem esse conquerens, Phænippum inuidit. Quare ad opum permutacionem veniunt. Accusat autem Phænippum, ut qui nec descriptionem rei familiaris legitimo tempore dederit, sed multo post: & signa ab ædibus abstulerit, ut quædam quæ intus fuerint, distraheret: & se cuidam multum falso postulanti debe- re simulet.

DEMOSTHENIS AD
VERSUS PHÆNIPPVM DE PER-
mutatione Oratio, Hieronymo Vvol-
fio interprete.

II benefaciant Iudices, primum vobis omnibus, deinde etiam soloni, qui legem tulit de permutationibus, nisi enim is aperte nobis explicasset, quid primum eos qui permutasent, facere oporteret, quid secundo Iniquitatatem ad uerfati accusat, d[e]q[ue] suis in commedis queitur.

loco, cæteraq. deinceps ordine: haud scio quò tandem progressu esset Phænippi audacia: quia nunc, etsi lex ea nobis edidit omnia: tamen iura in ea perscripta negligat. Nam cum intra triduum, ex quo iurarat, declarationem rei suæ familiaris mihi ex lege dare debuisse: aut, si tum nollet, sexto saltem mensis Sextilis die, quem precibus à me impetrarat, & ad quem promiserat se daturū declaratationē: neutrū horum fecit, sed contemptis utrisque, & vobis, & lege, altero mense dedit: biduo aut triduo ante iudicij ingressum: reliquo omni tempore delituit. Cū item signa ædium quæ ego apposueram, relinquenda essent: egreditus in agrum aperuit: hordeum & reliqua extulit: quasi protestatem ei dedisset lex faciendi quicquid libitum, non quod iustum esset. Ego vero, Iudices, maximè optarim me florere opibus ut olim: & manere posse in trecentorum numero. Quoniam autem partim commuuis calamitatis cum iis,

qui è fodinis quæstum faciunt, fui particeps: partim magnis detrimentis affectus iacturam feci rei familiaris: & nunc denique me tria talenta reipublicæ numerare oportet: * talentum pro portione (fui enim & ipse, quod utinam esset aliter fodina publicata particeps) ut in meum locum substituere coner eū, qui non nunc modò est me locupletior, sed prius etiam fuit, & nullum vobis unquam munus obiit, neque rei publicæ quicquam haçtenus contulit, necesse est. Vos igitur omnes oro, Iudices, si ostendero, Phænippum & definita legibus iura violasse, & locupletiorem esse, quam ego sum: ut & me iuuetis, & istum in eo loco in trecentorum classen referatis. Propter hoc enim leges quotannis permutationes concedunt, quod conseruatio perpetua rei familiaris, & incrementa paucis ciuibus permanere solent. Ab initio a te vobis omnia quæ in permutatione acciderunt, commemorabo. Mensis Quintilis die secundo, duces trecentus permutationes proposuerunt. In iis ex lege Phænippum citavi. Eo igitur citato, & adhibitis quibusdam familiaribus & amicis Cithera iuri eius fundū. Ac primum ob iustum eius, qui stadiorum erat amplius quadraginta circu m circa: & ostendi, & testatus sum coram Phænippo, nullos fundo libellos affixos esse. Si ipse id affirmaret: statim eum dicere iubebam, & ostendere: ut ne postea fundus ære alieno obstrictus esse perhiberetur. Deinde obsigavi domicilia, & meas ædes eum ingredi iussi. Postea quæsiui, ubi excussum frumentum esset. Erant enim ibi, Iudices, diuos dinasq; testor: duæ æræ, fermè iugeri a plitudine utraque. Is vero respondit, frumentum partim venditum, partim intus esse repositum. Tandem in longum faciam, constitui custodes intus quosdam, atque medius fidius etiam edixi, ut vetaret agasones materiam è fundo auehere. Nam præter cæteras Phænippi opes, Iudices, etiam hic amplius ei ei redditus: sex asini per totum annum materiam ei vehunt: unde iste in singulos dies amplius* drachmis percipit. Cum igitur eis interdixisse, ne materiam attingerent: & Phænippo denunciassem, ut ex præscripto leges ad sacra præstò esset: in urbem redij. Primum igitur eorum quæ dixi, testimonia vobis exhibeo. Deinde & de ceteris audiebas omnem veritatem. Phænippum enim à primo die statim nihil iusti cognitasse reperieris. ob signai domicilia per missu legis: ille aperuit: ac lignum quidem sustulisse fatebatur: fores autem se aperuisse negabat: quasi vero aliam ob causam, quam ad fores aperiendas, lignum sustulisset? Deinde vetui ne materia eueheretur: ille quotidie euexit, eo die excepto, quo ego vetui. nullo ære alieno fundus obstrictus erat: nunc iste multum æris alieni profert. In summa, facit quod liber, non quod leges iubent. Recita testimonia, primum de fodina, deinde & cætera.

TESTIMONIA.

Quibus igitur me Phænippus iniuriis à primo statim die afficere cœperit: audistis, Iudices, & à me, & à testib⁹. Quæ autem post facta sunt: ea non in me tantum, sed etiam in leges sunt commissa: quæ nobis omnibus magno studio sunt tuendæ. Cùm enim tertio Idus Sextilis iurasset, se recte & verè suas opes declaraturum: & lex declarationem dari tertio post iuriandum dic aperire iubeat:

Α μὴ ποίησε δύθις τῇ φράστῃ ἡμέρᾳ μῆτας αὐτοῦ
κατασκεψήσεις καὶ τῷ μέρτυρεν ταῦτα μῆτας αὐτοῦ
τοις νομικοῖς, οὐδὲ ὁ ὄμηρος ἀποτιθεται εἰς τὸν μέρος
θῶς καὶ σικελίως τὸν εἰσιαν τε νόμος διαφέρει τὸν λέγον

ποῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις, τὸ δὲ γὰρ μεγάλως πε-
ειποπτὴν οὐκαὶ ζητίαις, διπολάλεγοτε τὸ εὖτος καὶ τὸ πε-
λούπαιον νῦν εἰ μὲν δεῖ τὴν πόλεις ἔδια ταῖς αὐτοῖς καταβε-
ναι, * ταῖς αὐτοῖς τῷ τέλῳ μεσέδαι(μετέξον γὰρ ὡς μή ποτε
ἀφελον, καὶ γὰρ τῷ δημοσθέατος μετάπλου) αἰαγκάριο-
θεῖν εἰς τοὺς ἐμέλι τάξιν ταῖς εὐθύναις καθίσαντα τὸν οὐ μό-
νον ἐμέλι νῦν δὲ τὰ πλευσιώτερα, ἀλλὰ καὶ τοῖς περιπέτεροι, καὶ
οὐ δέ πω πέτερον δὲ τὸν λγεῖτερην κόπατον μὲν, οὐ δέ εἰσεγένο-
χότα τῇ πόλει. Νέομαν οὐδὲ ὑπέλιμον ἀπάντην, ὡς αὐτοῖς δι-
κασταί, ἐάν διποτε εἰπούσιοι φάγοι πάσον Συντονίαν τὸν οὐδετερον
κόπατον εἰς τοὺς νόμους δίκαια, καὶ πλευσιώτερον τὸν οὐδετερον
Βοοειδῆτα μοι καὶ τοῖς εἰσ τοὺς βιακοσίους μὴ εἴην
καταστῆσαι. Μηδέ τοτε γάρ οἱ νόμοι καθ' ἔχασσον ἕτος ποιῶσι
τὰς μὴ ποδόσφερες ὅπερ τὸ διεστυχεῖν σπενεχθεῖ τῇ οὐσίᾳ, οὐ
πολλοῖς τῷ πολιτεῖτε διαχειρίζειν εἰσίται. Οὐδὲ αρχῆς διέμειν
ἀπικατατα τα γνωστά μηδεποτε τοὺς αὐτοῖς πόδεσιν, διηγησομεν. πέ-
γάρα μεταγγιτιαῖνος μένος, ὡς αὐτοῖς δίκασταί, τῇ διδού-
ρᾳ ισαιαίρει, ἐπόντινοι στρατιωτοὶ τοὺς βιακοσίους τὰς εἰ-
ποδότες. εἰ ταῦτας εἴναι εἰς τὸ νόμον φάγοι πάσον τὰ
τονί. καλέσας δέ, καὶ τοῦτον τῷ οἰκείον πναὶ Φι-
λαθην, πορθύσομεν οὐδείς εἰς τοὺς ἔχαπαι αὐτοῦ. καὶ
τορβάτον μέν * τερειαγαγὼν τοὺς ἔχαπαι αὐτοῦ, πάσον
σαδίων οὔτε τε τετταράκοντα, κύκλων ἐδίξακαν διερρή-
πτεραιών εἰκαπίον φανίποσον, δόπον δέ τοις δέπεσεν θέ-
τη ἔχαπαι. εἰ δέ φοιτον, αὐτοῦν εὑρύσθαι αὐτοῦ μηδὲ μη-
δέποτε μὴ δέσεργον εὐτέλεα τοῖς δέπεσεν τοῖς γεέος γνωστοῖς αἰαρα-
στοι δὴ τοῦ χωρίων. ἐπειτα παρεπιμνάμεν τὰ εἰκό-
ματα, καὶ τούτον εἰς τάκμα βαδίζειν. μηδὲ ταῦτα
νέρειν, δόπον δὲ τοῖς δίκαιοις ἀπικατενάτο μοι, δόπον μὴ
περιεργάμενος εἴπει τὸ σίπου, δέ τοις διποτεράμενος τελεθ-
ῆ, οὐδὲ μὴ μακερεργεῖσθαι, κατατίσας φυλαττεῖν εἰδοντα-
ντας, καὶ τὸ μέτα αἰτεῖτον ηὐλόσημον τοὺς διποτεράτας, μηδέ
γάρ τοὺς ὄλιγον εἰς τοὺς ἔχαπαις (τοις δὲ τῇ ἀλλοιούσια
τῇ φανίποσον, ὡς αὐτοῖς δίκασταί, καὶ αὐτοῖς τοῖς εργάμενοις με-
γάλη δὲν αὐτοῦ. εἶτα δέ διηταῖται τοῦτον γάρ, ὡς αὐτοῖς δι-
κασταί φανίποσοι δέρθοστε δέθις δόπον τῆς τορβάτης ήμέ-
ρας αρξάμενον τὸ μηδὲν δίκαιον ποιεῖν, παρεπιμνά-
μεν ταῖς οἰκίματα, τὰ νόμου μοι δέδωκότες δέποτε αἰώ-
ξε, καὶ τὸ μέρι αφελεῖν τὸ σπιεῖον ἀργολέγα. πότε εἰσεῖσαι
τοὺς θύεις, οὐχ ἀργολέγας ὁπαδεράλλον ποιεῖ σπέντη τὸ
σπιεῖα αφαρεούσιος, οὐ τὰς θύεις αἰδοῖς; εἰπεῖται
ἀπειπον τοὺς ὄλιγον μὴ δίξαγαν. εἶτα δέ τοις διποτεράτας
ημέρας, πλειὸν εἰκόνης, εἰ δέ τοις αἰτεῖτον γεέος αὐδούς δέποτε
ἀφείλετο δὴ τῇ ἔχαπαι νῦν εἶται διποτεράτε πολλα.
ἀπλοῖς ποιεῖ, δέ πατρὶ βούλειτο, οὐχ δέ, πατέροις οὐδείς
ατ. λέγεται τὸ μέρτυρειας, τορβάτον μέρι τὰς ταῦτα μετα-
λασι, εἰπεῖται καὶ τὰς αἰνάτας. Μαρτυρία.

λίτιον, περιθών τε την κακοποίου μή πολυδύ-
χτου την κελεύων καὶ τερετίν, αράτον μὴ τεί σχελύ-
σεως σωγότεν εἰσπέσθαι πατέται γέμοι την δικαια ποίησιν
επιτηλυῖτοφανον τῆς οὐσίας αἰσθαλέματα μὴ πολ-
λαῖς ιμέρας. οὐ γένος μον τὰ σεάγματα. ἡγού-
μενοί εἰσαγόντες καὶ μετέποντες τὸν αἰσθαλέματα
του, μὴ διθέτειν τοφαλεῖς τον δικαιάσιον βασιζεῖν,
ιππεῖσιν (τὸ γένος μετεπολογεῖν) τελεῖ μὴ σωμόδον ταῦ-
την τεί τεί σχελύσεων, τῇ δύναμῃ φθίνοιτε την
βανδρομάτες μελαῖς, ομολογήσαμε ποιότατα. την οὐ-
τοφανον τῆς οὐσίας, τῇ ἔκτη φθίνοιτε τυχὸν ἐτού-
πον παρέμονον φαίνεται, οὐδὲ εἰς ἐπέραν τοῦτο μετροῦν
ἀπέλασται αὐτὸν εὐθὺς μόνον μορίας ήτει ταῦτα ὑμᾶς
αἰσθαλέματα. εἰσαγόντες μὴ, τὸν καγέσοντα ξεῖνον ημερῶν, αὐτὸν
την οὐσίαν διποράμενον. επεργέντος τὸν καγέσοντα
ταῦτα εἰς τὰς πολεῖς αἰλιότες ὑμεράματα, αἱ αἴτιαι
πόντοντον ποιότατα. καὶ τοι, ὡς αἴδρες δικασταὶ, τῆς
οὐσίαν οὐδέ, διπορίας οὐ, τὸν τόμον γεγραμμένον
ημεράματα εἰσαγόντες, τοῦτον αὐτοῖς συγχωρίσατες ἐδέ-
μητε, αὐτῷ τῷ αρχαῖς αἴτιαις, καὶ δίκαιας, καὶ πείστες α-
ιαβάλωντα τῆς αἴτιας οἱ αἴτιοις οἱ αἴτιοις, συγχωρίσα-
πον εἰς τὰς αἰλιότες. ὡς εἰ τὶς ἀκυρωτὸν ἐδέ-
μητο τὰς πολεῖς αἰλιότες ὑμεράματα. μισθοῖτε αἱ αἴτιαι
αἱ ὑπερβάλοντα συκοφαντίᾳ. φαίνεταις τοίνυν αἴτιαι
τὸν τόμον περιστάτιον. μισθοῖτε αἱ αἴτιαι
τὸν τόμον περιστάτιον, αἱ αἴτιαι γεγραμμένοις οἱ, παραγόντες
πις, αἱ αἴτιαι τῆς οὐσίας αἱ αἴτιαι γεγραμμένοις τοῦτο
ταῦτα σχελύσεων, καὶ την διπορίαν μοι την
αὐτὸν διπορίαν, καὶ την παρέμονον λίθοφατα, οὐδὲ ποτε
ἀπέλασται αὐτὸν εἰς τὸν τόμον εἰσειδή τετονέων οὐ περ-
τεροντα μοι τὸν τόμον, οὐδὲ τοῖς νόμοις εἰς τὸ στρατηγον
ἔνων την διπορίαν. εἶτε μὲν οὐ περ καὶ μικροὶ περιπτε-
ρεῖσιν περάλων, ἔνων μοι βιβλίον οὐδὲν, αὐτὸν τὸ βου-
λέματος θυεῖν μὴ διεπονέντες την διπορίαν. μὴ εἰχεῖν
δὲ μεταξὺ τοῖς αἴτιοις γεγραμμένοις οἱ, παραγόντες
πις, αἱ αἴτιαι δικασταὶ, μὴ τοῖς ιδιούτεροις τομίζων τὸν
τὸν αὐτὸν βοδύριαν εἰς, πλέον τούτοις τοῖς νόμοιν
εἰς τοῖς νόμοιν ταῖς μαρτυρίαις, καὶ τοῖς νόμοις.

Μαρτυρία. Νόμοι.

Τοιῶν ταῖς ποίναις, ὡς αἴδρες δικασταὶ, περιθών εἰσα-
γόντες φαίνεταις, αἰπεγράφαμεν πολεῖς τοῖς στρατηγοῖς
ταῦτα την διπορίαν. λέγε.

Απογεράφη.

Παῖς οὖν αἴτιοις, περεῖς τοῦτον ηγέτην διαμόνων, ὡς αἴδρες
δικασταὶ, διπορίαν οὐδὲν δεῖ φαίνεταις, εἰσοχον διπορίαν
τοῖς αἴτιοις μένοις, ἢ οὐ περ τὸν εἰσόπον εἰσαγόντες
αὐτὸν οὐδὲν εἰπεντεράφατο φαίνεταις, μὴ δικασταὶς διποράμενον την οὐσίαν. οὐ περ τὸ πολεῖς εἰμαστεῖσθαι
τοῖς τοιῶντοις ράσιόν εἶται καὶ κατηγορεῖ τὸ ορόντον διπορίαν
εἰργοῖς. οὐ περ οὐδὲν διποράμενον τὸ αἴτιον εἰσαγόντες
τοῖς αἴτιοις δικασταὶ οὐδὲν γένεται τὸν τόμον, διαχειρίδεις τοῖς αἴτιοις
τοῖς διπορίαν την οὐσίαν. περιπομπήν ηγέτη τὸ ορόντον διποράμενον
την οὐσίαν τοῖς αἴτιοις, διπορίας οὐδὲν δικασταὶς, πλέον,

A conuenit me ante prætorium cum Polyeucto Cri-
oense & Terentio, rogans, primum ut transactionis
causa secum congrederer (præstiturum est mihi
quaæ æqua essent omnia) deinde, ut declarationem rei
familiaris differrem in dies non multos. Neque enim
ignotas sibi esse res meas. Ego verò qui & moderati
& quieti esse ciuis, non statim præcipitem ruere in
iudicium existimarem, concessi (quid enim multis
est opus?) ut is congressus de transactionibus XXIII.
Sextilis fieret, declaratio autem XXV. His à me Phæ-
nippus impetratis: neutro die præsto fuit: sed ad vos,
non vna, sed duabus legibus violatis, ingreditur: una,
quaæ iubet triūdū postquam iuraverit, rem familia-
rem declarare: altera, quaæ rata habet pactiones, testi-
bus præsentibus factas. Atqui, Iudices, quis vestrum
ignorat, æquæ ratam esse diem, tum legibus sanctam,
cum ab aduersariis concessam? Nam cum saepe
legibus trigesima dies præfinita sit: aliam inter nos
pacti, apud magistratus omnes obtinuimus: & actiones
& iudicia aduersariis prorrogant nouemur, si i-
psi inter se concuerint. Quorum si quis mutuam pa-
ctionem irritam esse oportere censem: is vobis odio
prosequendus est, ut impudentissimus calumniator.
Phænippus autem, perinde ac si lex iubeat nihil præ-
stare quod receperis: ab eo die quo promisit, se & ad
transactionem ad futurum, & declarationem suam da-
turum, & meam accepturum: nusquam se stitit. Ego,
postquam ab isto & me & leges contemni vidi: decla-
rationem in prætorium attuli. Iste verò (quod & pau-
lò prius dixi) libellum mihi nullum dedit: videri qui-
dem voluit, sc̄ mihi dedisse declarationem: sed sic, vt
ego illis quaæ inscripta essent, vti minimè possem. Nō
decet autem, indices, iis* plus æquo tribuere, qui suā
improbitatē legibus esse firmorem censem. Alio-
qui efficietis, vt multi iura scripta legibus derideant.
Illi quidem iuuandi sunt, qui legum vocem vestram
esse putant: & vestram hanc, quaæ pro tribunalī edita-
tur, affectis iniuria, non sotibus, opitulaturam. Reci-
ta horum quaæ modò dicta sunt, testimonia & leges.

TESTIMONIA. LEGES.

Proinde talia perpessus à Phænippo, hanc descri-
ptionem ad imperatores retuli. Recita.

DESCRIPATIO.

Quo igitur alio pacto, per deos & genios, ostendendū est, Iudices, teneri Phænippum his quaæ le-
cta sunt, quān quo ego pacto nunc ostendo? Sed ta-
men vicissim questus est Phænippus, me non recte in-
dicare rem familiarē (ad eō facile isti apud vosmen-
tiuntur) & accusat iuriandū, quod ante declaratio-
nem dedi: quod exceptis iis, quaæ in fodinis haberem, Refutatio
tergiuerfa
tionū &
fordium
ac deliria
rum Phi
nippi, cū
sua libera
litate con
tentio.
reliquas opes indicaturū esse me, sū pollicitus: quaſi
verò ad legum præscriptum iurare, id verò sit accusa-
tione dignum. Vos autem nostis, Iudices (vos enim tu-
listis) legem, quaæ prorsus ita loquitur: eos qui inter-
se permutedunt cum dato iurecurando suas opes indica-
rint, etiam hoc iurare debere: Declaro opes mieas
recte & iustè, iis exceptis, quaæ in argentifodinis
sunt: quas leges immunes fecerunt. Sed legem
potius ipsam recita. Verum paululum quaſo

differ. Ego & prius obtuli Phænippo, & nunc, Iudices, ei dono do, & cedo cum reliquis bonis, etiam argentifodinis, si mihi solum fundum liberum tradidit, vt fuit, cum ego primùm in eum veni testibus ad hibitis: & quantum ex ædibus frumenti & vini euexit, & cætera quæ sublatis signis à foribus abstulit, ea in eundem locum restituerit. & quid dicere & clamare pergis? multa ego prius ex argentifodinis, Phænippem, me opte corpore laborans, & queritās, collegi, fateor: nunc verò paucis exceptis, omnia perdidit. Tu verò è fundo tuo vendens hordeū & decim drachmis, & vinum duodecim drachmis, non abs re diues es, si frumenti medimos feceris amplius mille, vini metretas amplius octingētas. Nūquid igitur eūdē nos ordinem tenere decet, cum nunc alia in fortuna sumus quā antea? Nequaquam. Non enim iustū fuerit succede & tu: esto ad paruum tempus in classe munera obeuntium, postquā cum metallicis malè agitur: vos autem agricolæ ditiores estis quām oportebat. Satis enim diu duobus patrimonii frueris, altero naturalis patris, Callipi, altero adoptiui Philostrati oratoris: neque his vñquam quicquam præstulisti. Ac meus quidem pater vtrique & mihi, & fratri, patrimonium reliquit quadraginta quinque minarum: vnde vitam sustentare haud facile est: tui verò patres tantam habuere pecuniam, vt vterque tripodem dedicavit in Bacchanalium ædilitate victor. Neque verò inuideo. Debent enim à diuitibus iuvari ciues. Tu autem te ostende, vel vnum teruncium in républicā contulisse, qui duo munifica patrimonia suscepisti. sed non ostendes, occultare enim & tergiuersari, & nihil non facere, ne quid hisce in vsum reipublicæ præstes, didicisti. ego verò demonstrabo, me pauculis à patre acceptis, multa insumpsiisse. Sed primùm legem illam mihi legit, quę nō sinit quicquam quod in fodinis est, declarare, & prouocationem, deinde testimonia: vt constet, Phænippum duas munificas familias hæreditate consecutum.

**LEX. PROVOCATIO. TESTI-
MONIA.**

Vnica duntaxat Phænippi istius in vos, Iudices, munificentia ostendi potest. Equos solerter & magno studio alit, vt adolescens & locuples & robustus. Quodnam eius rei argumentum est? Vendito e quo bellico * ab equis descendit, & pro eo vehiculum sibi ista ærate comparauit, vt ne pedes ambulet. Usque adeò deliciis iste difflit. & hoc quidem mihi descripsit: sed hordei & vini, &c ceterorum quæ è fundo proueniūt, nec decimā quidē partē. Operæ premium nimirum est, eum nunc missum facere: quo niam industriam suam, & reipublicæ studium, tum corpore, tum facultatibus declarauit. Multum certè abest. Bonorum enim iudicium est, eos ciues, qui, cum rem habent, vlrò largiuntur, qui in trecentorum classe sunt, si id eis opus fuerit relaxare, ij verò qui se id perdere putant, quod in rem publicam contulerint, in eos qui primi tributum conferunt, sunt referendi, neque permittendum vt fugiant. Recita primū testimonium, deinde declarationem eius.

TESTIMONIVM. DECLARATIO.

Omitte ista. Etsi enim multa domo extulit Phenip-
pus resignatis ædificiis, quæ consignata fuerant: ut vo-
bis à testibus explicatum est: & relictis quæ ei visa

πυχαίσθωσι τοις ἔνομίζοιταις * δύο λαύραιν, ὅταν εἰς τὸ
μηδεὶς θέταις δραπετῆσιν λέγε φραστον μὴ τὰς μῆτρας

Μαρτυρία. Απόφασις.
Φίες Δικαιοσύνη, Θαύμαστος, αὐτοῖς ας τὰ ωφελεσματαρ

A οὐδὲ οὐτεῖσθιν ἀπίκηρος. ἐγὼ γὰρ καὶ ταῦτα περιεργάζομαι σάμυν φαίνεται μήτιν, καὶ αἱ δρεις μηδέποτε, δίδασμι πι- τῷ δωρεάν, καὶ αἴφτια μητὶ τῆς ἀλληλούς οὐσίας, καὶ τῷ σὲ τοῖς ἔργοις ἐάν μετιτίνῃς ἐχαπιώ μόνιμον ἐλασθέαν ταῦθιστῶν, ἀλλα τοῦτον ἐγὼ τὸν ἀριθμὸν τῇ Λέσβῳ εἰς αὐτὴν μητρόπολεν· καὶ δύον τέλεσθαι τοῦτον τῷ οἰκουμένην στοιχείον, καὶ ταῦλα, αἴφτειν ἐπιτίθενται ταῖς σημειαῖς ταῦτα, πάλιν εἰς τὸ αὐτὸν κατατίθουσιν. καὶ τί λέγεις ἐπι, καὶ βοᾶς; πολλὰ δὲ τοῦτον ἔργων τῷ αριθμούρειον ἐγὼ φα-
B μποτε ταῦτα περιεργάζομαι τοῦ ἐμαυτοῦ σώματος πολλά, καὶ ἔργα ζόμφος συνελεξάμενοι ὁμολογῶ· τιναὶ δὲ πλει- διάγονοι, ἀπικαταπλοκαλεῖσθαι. οὐ μὲν ἐκ τῆς χαπάς τοῦ πωλεῖν τὰς κειταῖς δικτυακαὶ μεγάραχμοις, καὶ πὺν οἰ-
νον δωδεκάδραχμον, πλουτεῖς εἰπότας, ἵστειδας ποιῆς σίτου μὲρι μεδίμνους πλεῖστον ἢ χλίοις, οἵνου δὲ μεζέτας τέλεοντακοσίοις. ἐπι οὐδὲ τοῦτον ἀντίτινον ἡμῖν τάξιν ἔχειν δεῖ, μὴ τῆς αὐτῆς τούτης ἡμῖν ταῦθιστῶν σημάνειν τοῦτον ταῦτα περιεργάζομασθεν. οὐ γὰρ δίκαιον. ἀλλὰ δέδειγμα καὶ σὺ, καὶ μεταλλεύει μικρούς χρόνου τὸ τε λεῖψεργον. τάξιν εἰς· ἐπιδίνοι οἱ μὲροὶ σὲ τοῖς ἔργοις ἡτούχαστον, ὑμεῖς δὲ οἱ γεωργῶντες δύπορεῖτε μᾶλλον, οὐδὲ ποτε περιγρα-
νὸν γὰρ χρόνον διῆσθαι καρπούμενος δεξιότερος, τὴν μὲρη τὸ φύσι ταῦτα καλλίπτετε, τοὺς δὲ τὰ ποιητικά φί-
λοιστάντο τὰ δύτοντας· καὶ οὐδὲν πώποτε ταῦτα πεπί-
κασ. καὶ τοι ὁ μὲροὶ πατέρος πέντε καὶ τεττάκοντα μισθοὶ κατάτρω ἐμοὶ καὶ τοῦ αὐτοῦ φρέσκειαν οὐσίαν κατελί-
πειν, ἀφ' ἣς ζῆν τὸ ράδιόν δέταιν. οἰ δὲ πατέρες ποιῶντες ἥστιν κύειοι χρημάτων, οὐτε ἐκπέτερου τέπιοι αἰάνε-
ται, νηποτιῶντων αὐτῷ μιονύσια χειρησάτων, καὶ οὐ φθονοῖς δέ τοι δύποτες χρησίμους αὐτοῖς παρέχειν τοῖς πολιταῖς. οὐ τούντον δεῖξον χαλκοῦν εἴτα μόνον εἰς τὸ πόλιν αἰνιλωκώς, οὐ ταῦτα μόνον λατεργούσας ὄσιας παρ-
λιφώς. ἀλλ' οὐ δεῖξεις. διποκρύτης δέ τοι καὶ διδύ-
δακτος. καὶ πάντα ποιεῖν, οὐτέ τον μὴ λεῖψεργοντες ταῦτα πε-
μάσπικας. ἀλλ' ἐγὼ δεῖξω πολλὰ μᾶλλον καὶ τίνι μι-
κραὶ οὐσίαι ταῦθισταν τοῦτο τὸ παῦρός. φαστον δὲ
μοι τὸν γόμφον ἐκεῖνον αἰάγνωστον τὸν γάλα τοῦτο τὸ τέ-
τον ἔργοις οὐδὲν δύστο φαίνεται, καὶ τοὺς ταῦθισταν ἐπεπιτα ταῖς μέρτυσίας· οὐδὲν δικαστεῖν λεῖψεργονταν οὐποτε φα-
νητον την πεπονόπικεν.

Νόμος. Περίληπτις. Μαρτυρία.
Εν μένον αὐτὶς ἔχοι δεῖξαι τουτού φάμνηπασι πεφι-
λοπικηδίον εἰς ὑμᾶς, ὃντις δρεις δικαιοδό-
φος ἀγαθός θεῖ, καὶ φιλόπιμος, ἀτε νέφει καὶ πλούσιος, καὶ
ἰρωγὸς ἀν. τι τούτου μέχεται σπιρεῖον; Διπολέμοις δὲ πολε-
μισθεῖσιν ἵπασον καταβίβησεν διπλὸν τὴν ἴπτατον, καὶ αἵτ-
εκένου ὅχυμα αὔτε, τηλικοῦτος ἀν, ἐώντα ταῦ, οὐαὶ πε-
ζῇ πορείᾳ (τοσαύτης ζευφῆς μετός οὐτός θεῖ) καὶ τότο
διπολέρχαφή μοι. τὴν δὲ κατεῖσαν καὶ τότε οἴνου Εἴ τοι διλανεν
τὴν δὲ τὸ ἔχαπας μηνομένων, οὐδὲ τὸ δέκαπον μέρος
ἀξίον γε ἀφεῖναι τινα αὐτὸν θεῖ, ἐπειδὴ γενέσιος γε καὶ
φιλόπιμος, καὶ τῇ οὐσίᾳ, καὶ τῷ σώματι γένεσις πολλοῦ γε
Ἐ δέ. καλαίν γε καὶ γαθῶν θεῖ δικαιοδόν, τοις δὲ τῇ πο-
λιτῇ ἐθύμοντας, διταν δὲ πορεῖσι, λεῖπουργοῦτας, καὶ τοῖς
τοῖς ξιακοσίοις ὄντας, αἴπαπαίει, διταν τούτου δέοντος,
κοινόν τι διαπιστώσοιν, ἀγάν εἰς τοὺς πορειασθέσθιας, καὶ
πιούσι, ἐπειτα τὴν διπλάσιον αὖτο.

Εἳ ταῦτα, οὐχὶ τοι πολλὰ τῆς σύμβασεν σύφορός ταις, ὡς αἰδήματης οἰκημάτον ὡς ύμνη μεμρυτή; Εἰ κατέλιπον δέ τα

Ἐδοξεν ἀντοῦ, δικτέρῳ μηνὶ τοι τόποφανσιν ἐδωκέ μοι
τῆς οὐσίας ἀλλ' ὅμως ἔα ταῦτα. λίγε σύντεθεν, εἰ δὲ
τούτης τάξις ὄφειλε.

Απόφασις.

Ἐπίγειος, αὐτὸν δέ τινα, ὃ αἴσθεται μηκεταῖ, οὐ δεισοδότης τοῦ
πλαστρίου θυγάτηρ, μήτηρ ἡ τούτου. ταῦτη χρέω φη-
σιν οφέλεας φαίνεται τοις περιηγούσιοις οἱ νόμοι κύριοι
τετταῦροι ποιούσι, φύλαξ μηδε, καὶ οὐ μηκεταῖ χρώμενος τὴν
χρονιάν. Μή τι γὰρ ἐγώ φαίνεται μηδουσίος μοι δὲ μη-
γέρει τοις οὖν, καὶ ζώσοις, καὶ περιηγεῖται γε καρδίας,
οὐκ ἀποχειρώται τοις περιηγούσι χρέω αὐτῇ, οὐδὲ περι-
πενθεῖται τοὺς μηκεταῖς, ἀλλ᾽ εἰδέ μετέχειν τῆς εἰμαντῆς τὸν
μηκέτα, αἴ τε φαίνεται, αἴ τε τοις ἐμαυτοῖς ἔχει οὐσίαν,
οἱ οἱ νόμοι ταῦτα πελᾶσι τοιν τῷ βρύσει, οὐδὲ πάντα ποιεῖς
διάτοις νόμους. λέγε ἐπειρ.

Απόφασις.

Ακούστε, ὃ μέρες οὐ γάστα, παναφίλω, φισὶ, καὶ φιλο-
λέωραμυστίοις κοινῇ τάλαντον εὑρέσθαι, καὶ αὐτο-
πίδη φλυεῖ τετελειωχεῖται, καὶ μετεσοῦθεὶς αἰγαγυεχ-
σίοις τέτταρας ή δέκα μνᾶς. Μέτα τοιούτης φάγηπτε, ὅτε
μὴν ἐγκαρπτεῖς ἔχοντας πόστον σε, εἴ τι ὀφείλεις ὅπι-
τη ἐχαπά, Εἰκῆδεν δεῖξα δειρή, εἴπου ἔπειτα, καὶ διε-
μρτυεῖσθαι, ὅπως μή μοι ἴτερον καταποδιασθεῖμοι δι-
νεισαι φανήσονται, τότε μὴν οὐδὲν ἀπέφωνας τῷ χρεῶν.
ἐπειδὴ δι μέτρων μετεπιτίθετο δόσοφαιτον ἐδωκάς μοι, το-
νόμου κύριοντος ξειδίνη μέρεσσν, νιῳδὸνοι δινεισται, καὶ
ἐσειληφατα πλέον η ξειδίν ταλαπτον; δητο δι βύτοις οὐδὲν
ἀλλοκαταποδιάζεις, οὐδέποτε περ κοινῇ γέγονέ μοι περιέ-
ται πόλιν ὄφλημα, οὔσου τοι ιδίᾳ των ἐπώνυμων. ὅτι Μί-
λις φάγηπτε φύδην, η δητιωρητικάς μηκεις περιέ τούτους,
ηδη φανερώς γέγονε. λαβεις μοι γε μηματός των τε αἰγα-
πίδους ηδειδησις μετρυρίαιοις εἴδεις δόσογέρεαφεν ὀφεί-
λειτονταν τετελειωχεῖταις φραχμας φύδηδημηθε, παρ-
πιλαγή διποδειδηνοις εγγένειοι, ἀλλὰ δίπλεις ὄφλων. λέγε-

Maptupia

Επειτ', ὁ αὐτὸς δικαστής, τὸ έπονον καταφανάς τὸν ἀ-
πωνικὸν πεποιημένον τὴν ἐπόφανον, καὶ μήτε τὸ
νόμων φυγήσαντα μηδὲν, οὐδὲ ταρίχεστον τὸν οἵς δεῖ την
ἐπόφανον ποιεῖθε γεόνοις, μήτε τὴν ιδίων ὄμολογαν αὐ-
τῷσις ταῦτα μεταβαίνοντα μηδὲν ἐχεῖται τὸν Σύντονον, πλέον
χρήτη την σημεῖα τὴν οἰκημάτων, καὶ εἰπεφορημένα τὸν
οἶνον, τὸν οἶνον σύδοθεν ἀεσές τούτοις, τηνὸν ὅλην τὴν
τεπιμρύλια πεποιημένην πλέον οὐδὲν
βιάσκοντα μηδὲν οὐσαν αἴξιαν, καὶ τὸ πάντων μέγιστον γένεα
λαϊδῆν κατεπιθυμούτα τὸν αὐτοῦ δούλους εἰσικα, τάτον δι-
καίως ληστεῖσθε πεποιημένη τὴν ἐπόφανον, μηδαμῶς, αὐ-
τὸς δικαζείτω τὴν γένεσιν τηνὸν διαμέριστα τὸν
ιμετέρεας γεώμετρος; διτενοὶ οἱ πλούσιοι καὶ μηδὲν ὑμῖν πο-
τοῦ γενίσιοι γεθμούμενοι, πολὺν καὶ σῖτον καὶ οἶνον πο-
σιν τε, καὶ τὴν τεπλασίαν τηνὸν οὐ περιέτεον διαπι-
θεμένοι, πλεονεκτεῖσθε ταφέντες τὸν αὐτοῦ δικαίων
δικαίων ὡς περ καὶ ποιητὴ πάσι βεβοηθήσατε τοῖς στέ-
τοῖς ἕργοις ἐργαζομένοις, ώστο καὶ ιδίᾳ βοοδίστατη με-
τιν. καὶ γε εἰσικεπεις ὑμᾶς, μητὸλίτης με, διερρήτες δὲν μοι
καὶ τὴν ἀναλωμάτων, ταῦτα τὸν δραπετόσοντα τὴν ἀλ-
τὰ τεία τάλαθρον ἀδελφον, καὶ ἀναλάβειν ἔμαυτὸν πάλι
μέτεντεν δὲν ἀφετε, οὐτε δέντα ποιητας ὑμᾶς, ὁ αὐτὸς δικα-
ζειν καὶ πειθαρέντα τελεῖται τὸν τούτον.

A sunt, secundo mense mihi dedit declarationem rei familiaris: sed tamen omitte ista. Recita ab eo loco deinceps, ubi se his fundis pignori oppositis, debere profitentur. DECLARATIO.

Define. Ista Aristonoe, Iudices, Philostrati filia est; istius mater. Ei se Phænippus dotem debere dicit; cuius eum leges dominum constitunt: in quo mentitur, & non iusta vtitur indicatione. Cur enim ego Phænippe, cum mater mea maneat in ædibus meis, & viuat, & dotem attulerit: dotem eius in ære alieno non recenseo, neque decipio iudices: sed mearum opum sano partícipem esse matrē: siue Phænippi, siue meas habeā facultates? Quia, bone vir, leges hæc iubent: tu autem contra leges ais omnia. Recita aliud

DECLARATIO.

B Auditis, Indices ? Pamphilo, inquit, & Philoleo
Rhamnusii communiter talentum ex fundo debeo,
Aiacida Phlyensi quater mille drachmas, & Ariston-
meni Anagyralio quatuordecim minas. Quamob-
bremigitur Phænipe, cum ego, testibus adductis, te
interrogarem, nunquid deberes proper fundum, &
iuberem ostendere libellos indices, si qui fortè ades-
sent: & testes adhiberem, ne mihi postea ficticij credi-
tores existarent: tum nullum &s alienum declarasti:
Postquam autem secundo mense mihi declaratio-
nem tradidisti, lege iubente id intra triduum fieri:
nunc veniunt creditores, & &s alienum amplius tri-
dum talentorum ? Quia nihil aliud struis, nisi
vt quantum ego publicè ærario debeo: tantundem
& tu priuatim debeas. Mentiri te autem, & cum per-
jurio ad hos venire, te manifestè conuincam. Cape
mihi scriba Aiacidae & Theotelis testimonium: qui
bus iste se quater mille drachmas debere falsò inscri-
psit, atque olim reddidit, non vtrò, sed iudicio dam-
natus. Recita. TESTIMONIVM.

Eum ne, Iudices, qui ita palam in omnibus iniustè fecit declarationem: qui neque legum ullam rationem habuit, quæ diffinierunt, intra quæ tempora declaratio facienda sit; neque priuatarum pactionum, quas æquè firmas existimamus: præterea, qui signa conclavium aperuit, & frumentum domo exportauit, & vinum atque insuper materiam* æstimatam post permutationem vendidit, quæ pluris quam triginta minarum fuit: & quod omnium maximum, æ alienum commentus est permutationis gratia: eum iustè fecisse declarationem pronunciabitis? Minime verò, Iudices. Quò enim vertere se debebit is, cui in sententia vestra præfidij nihil erit, si homines diuites & nunquam de vobis bene meriti, multum & frugum & vini percipientes, idq; triplo pluris & prius distrahentes, meliore fuerint apud vos conditiones quod minime nunc fieri debet: sed quemadmodum publicè inuistis omnes eos, qui in fodinis laborant, sic & priuatim me iuuatote nunc. Etenim si seruus, non ciuis vester essem, visa industria mea & studio erga vos subleuassetis me sumptibus & aliquem alium fugitiuum comprehendissetis. Eudem modo ubi tria talenta soluero quæ debo, & vires recuperaro: rursus subleuato calamitoso aliquo, ad me quoque venietis. Nunc verò me missum ut faciatis, omnes vos oro, Iudices: & cum aqua dixerimus, precor ut me iuuetis, & ab istis * exagitari ne patiamini.

Perorati
per enu
meratio
nē, &c eō
misera-
tio-
nem.